

61

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 2 lutego 1993 r.

uchylające rozporządzenie w sprawie trybu i szczegółowych zasad przyznawania jednorazowego zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie osoby lub rodziny oraz szczegółowych zasad zwrotu przez świadczeniobiorcę całości lub części wydatków poniesionych z tytułu przyznania zasiłku.

Na podstawie art. 24 ust. 7 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1993 r. Nr 13, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W związku z przejęciem zadań w zakresie przyznawania jednorazowego zasiłku na usamodzielnienie ekonomiczne osoby lub rodziny i pomocy w naturze przez gminy traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej

z dnia 9 kwietnia 1991 r. w sprawie trybu i szczegółowych zasad przyznawania jednorazowego zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie osoby lub rodziny oraz szczegółowych zasad zwrotu przez świadczeniobiorcę całości lub części wydatków poniesionych z tytułu przyznania zasiłku (Dz. U. Nr 33, poz. 140).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1993 r.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kuroń*

62

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 2 lutego 1993 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad przyznawania zasiłku okresowego z pomocy społecznej.

Na podstawie art. 31 ust. 4 w związku z art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1993 r. Nr 13, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 9 kwietnia 1991 r. w sprawie szczegółowych zasad przyznawania zasiłku okresowego z pomocy społecznej (Dz. U. Nr 33, poz. 141) dotychczasową treść § 1 oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli zasiłek okresowy przyznany został na zasadach zwrotnych, kierownik ośrodka pomocy społecznej w decyzji, o której mowa w ust. 1, określa zasady zwrotu.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kuroń*

63

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 2 lutego 1993 r.

w sprawie domów pomocy społecznej.

Na podstawie art. 35 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1993 r. Nr 13, poz. 60) oraz w związku z art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. Nr 21, poz. 123 i z 1991 r. Nr 75, poz. 328) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Domy pomocy społecznej, zwane dalej „domami”, są tworzone przez wojewodę jako państwowe jednostki budżetowe lub zakłady budżetowe i działają na podstawie nadanego przez wojewodę statutu, określającego typ domu, szczegółowe zasady jego funkcjonowania, zakres i poziom świadczeń oraz prawa i obowiązki mieszkańca domu.

2. Przy zlecaniu w drodze umowy podmiotom, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 5 ustawy o pomocy społecznej,

zadania z zakresu prowadzenia domów pomocy społecznej wojewoda określa odpowiednio wynikające z rozporządzenia zasady funkcjonowania tych domów oraz ustala środki nadzoru nad sposobem wykonywania tego zadania.

§ 2. Domy, w zależności od zakresu świadczonych usług, dzielą się na:

- 1) stacjonarne, tj. stałego pobytu — zapewniające całodobową opiekę,
- 2) półstacjonarne — czasowego pobytu, tj. dzienne domy lub ośrodki opiekuńcze o charakterze ponadlokalnym, zapewniające całodzienny pobyt lub nocleg. Zakres świadczonych w tych placówkach usług określany jest w zależności od potrzeb występujących na terenie województwa. Domy te lub ośrodki mogą być filiami domów stacjonarnych.